

Stručná história rozvodov

Tomasz D. Kolanek

31. januára 2020 ✚ História

Jedným z ohniviek, ktoré spája všetky revolúcie opísané Pliniom Corrêom de Oliveirom - to znamená protestantskú revolúciu Martina Luthera, francúzsku revolúciu jakobínov, komunistickú revolúciu Marxa, Engelsa a Lenina a sexuálnu revolúciu „detí kvetín“ -, je boj proti sviatosti manželstva a jej nerozlučiteľnosti. Je zaujímavé, že pokračovanie protikatolíckeho ošialu sa odráža v štatistikách rozvodov a v prijímaných opatreniach, ktorých výsledkom je len ďalšia devalvácia, zohyzdenie a nakoniec likvidácia siedmej sviatosti.

Foto: Napoleon sa rozvádza s cisárovnou Jozefínou, zdroj: commons.wikimedia.org

V diele *O manželských veciach* vydanom v roku 1530 Martin Luther označil manželstvo za obyčajnú občianskoprávnú zmluvu, ktorá by mala podliehať sekulárnej legislatíve. Preto zbavil manželstvo atribútu sviatosti, v dôsledku čoho v krajinách, ktoré nasledovali jeho kacírsku náuku, bolo možné rozviazať manželstvo rozvodom. Jedným z príkladov je Holandsko, ktoré už v roku 1580 zaviedlo fakultatívnu formu civilného manželského sľubu a umožnilo rozvod. O dve storočia neskôr sme už mali do činenia s jakobínmi a s ich ideológiou – úplnou sekularizáciou manželského práva. Bolo to počas francúzskej revolúcie, keď bol zavedený zákon nariaďujúci povinné občianske sobáše uzatvárané pred úradníkom matriky. Boli to taktiež jakobíni, ktorí garantovali občanom právo na rozvod bez ohľadu na ich náboženské vyznanie.

Ako poznamenáva profesor Andrzej Dziadzio: Ďalekosiachly liberalizmus tohto právneho predpisu sa prejavoval v tom, že rozvod povoľovali úradníci matriky, takže sa z tohto aktu stala administratívna a nie súdna záležitosť. Súdný proces vo veci rozvodu zaviedol až Napoleonov občiansky zákonník z roku 1804, ktorý plne zachoval sekulárny systém manželského práva prijatý v prvej fáze revolúcie. Napoleonove vojenské úspechy viedli k tomu, že sekulárne manželské právo bolo zavedené v nemeckých štátoch na ľavom brehu Rýna.

Napoleon Bonaparte je zodpovedný aj za zavedenie civilných manželstiev vo vojvodstve vo Varšavskom kniežatstve. Je zaujímavé, že napriek počiatočnému odporu a vernosti učeniu Cirkvi sa revolúciu v prístupe k manželstvu podarilo úspešne uskutočniť. Ukázalo sa, že liberálny a rovnostársky charakter ustanovení Napoleonského občianskeho zákonníka do veľkej miery vyhovoval potrebám

poľských statkárov, ktorí si rýchlo osvojili pravidlá trhového hospodárstva a nepriali si návrat pruského ekonomického fiškalizmu,“ poznamenáva profesor Andrzej Dziadzio. Dá sa teda smelo tvrdiť, že honba za mamonom a láska k „bohu vojny“ boli dokonalou zámienkou na to, aby sa otriaslo presvedčenie Poliakov o posvätnosti manželstva.

S príchodom dvadsiateho storočia sa už veci vyvíjali lavínovite. Bolševici chceli zničiť základy morálneho poriadku a vytvoriť „nádherný nový svet“. To oni zaradili rozvody, potraty a iné anticivilizačné výmysly medzi základné ľudské práva. Boli to komunisti, ktorí sa zamerali na otázky sexuality a požadovali nielen legalizáciu potratov a rozvodov, ale aj to, aby sa manželstvo stalo formalitou do takej miery, aby rozvod bolo možné dosiahnuť oveľa rýchlejšie než uzavrieť manželstvo.

Bolševické idey prevzal takmer celý svet prostredníctvom „detí kvetov“ a sexuálnej revolúcie roku 1968. Práve vtedy sa začali likvidovať morálne zábrany. Dovtedy väčšina sveta považovala ľudskú sexualitu za čosi osobné a jej vystavovanie za nevhodné. Rok 1968 však zahodil za hlavu hanblivosť a rozvod sa okamžite stal dôvodom hrdosti, potrat voľbou, zvrátenosti sebavyjadrením a ideológia gender vedou. Došlo k tomu, že v niektorých krajinách stačí poslať manželskému partnerovi tri SMS správy s nasledujúcim obsahom: Chcem sa s tebou rozviesť, aby bol rozvod schválený v súlade so zákonom...

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/strucna-historia-rozvodov/>